

środa, 19.03.2025

Uroczystość św. Józefa, Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

W Piśmie Świętym nie zostało zapisane żadne słowo św. Józefa, ale bogactwo tej postaci ukazane jest przez czyny. Św. Józef dzięki głębokiej wierze, wyrażonej czynami był wzorem dobrego męża i ojca, był człowiekiem spełnionym. W jaki sposób wiara tego Świętego może budować powołanie i posłannictwo każdego mężczyzny, który jest mężem i ojcem? Przyjrzyjmy się życiu św. Józefa. Może zachęci to nas do refleksji nad naszym ojcostwem.

XXOdpowiedzialny mąż i ojciec.

Jednym z najważniejszych aspektów ojcostwa jest odpowiedzialność. Józef dowiedział się o swojej ojcowskiej odpowiedzialności za los Jezusa wprost od samego Boga: „Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło” (Mt 1, 20). Józef jest odpowiedzialny równocześnie względem Maryi, swej małżonki, i względem Dziecięcia, które się w Niej poczęło. Józef jest więc prawdziwym mężem Maryi i prawdziwym ojcem Jezusa Chrystusa, jego dziewiczym ojcem. Jest ojcem w akcie przyjęcia Dziecięcia za swoje, a jeszcze bardziej w akcie Jego wychowania i rozwoju.

Wspólnota małżeńska kobiety i mężczyzny, z których powstało nowe życie, jest głębokim aktem zawierzenia i miłości, najpierw wobec prawdy, że to sam Bóg powołuje do małżeństwa, a potem do macierzyństwa i do ojcostwa. Są mężczyźni, którzy z radości szaleją, że stali się ojcami, uwielbiają za to Boga, i są tacy, którzy przed tą prawdą uciekają, bo do niej nie dojrżeli.

Józef i Maryja, oboje są w tej samej sytuacji; Maryja musi dokładnie tak samo uwierzyć w tajemnicę swojego macierzyństwa, jak Józef musi uwierzyć w tajemnicę swojego powołania do dziewiczego ojcostwa względem Chrystusa. Rodzicielska odpowiedzialność św. Józefa za Jezusa najpełniej zostaje wyrażona, gdy razem z Maryją szuka swego Dziecka w świątyni: „Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie” (Łk 2, 48).

Macierzyństwo i ojcostwo to wspólna odpowiedzialność; szukanie razem tego, co będzie najlepsze dla naszego dziecka, dla naszych dzieci. W taki oto sposób, przez matkę i ojca, Bóg posługuje się rodzicami w kształtowaniu nowego życia, które w nich znalazło swój początek. Głównym zadaniem odpowiedzialnych rodziców jest odtąd poszukiwanie w dziecku Bożego człowieczeństwa.

Jan Paweł II w adhortacji apostolskiej „Redemptoris Custos” powiedział o św. Józefie, że jest człowiekiem, któremu Bóg polecił straż nad swoimi najcenniejszymi skarbami. Bardzo rzadko zdajemy sobie sprawę z tego, że małżonka i dzieci to dla mężczyzny rzeczywiście najcenniejsze skarby. Być może wynika to z powodu jakiegoś przyzwyczajenia czy znużenia codziennością. Natomiast ludzie wokół mnie, najbardziej kochani - są dla mnie kimś najważniejszym, najcenniejszym skarbem! Tak właśnie św. Józef rozumiał tę rzeczywistość, do której wezwał go Bóg.

XXCzłowiek wielkiej wiary.

Innym bardzo ważnym aspektem ojcostwa jest wiara. Św. Józef, jako ojciec Jezusa, był człowiekiem wielkiej wiary. Józef uczynił tak, jak mu polecił anioł i wziął swoją małżonkę do siebie. Biorąc swoją żonę, budując dom, troszczy się o swoją małżonkę, chce zapewnić jej bezpieczeństwo, pragnie zapewnić jej miłość. Obowiązkiem męża i ojca jest troska o swoją rodzinę, zapewnienie bytu materialnego, danie poczucia bezpieczeństwa, zwłaszcza wtedy, gdy jest trudno. To wszystko musi być jednak zanurzone w wierze.

Być dobrym mężem, dobrym ojcem, być kimś spełnionym, to być człowiekiem wiary.

Św. Józef uczestniczył w wierze Maryi, tak samo mąż powinien uczestniczyć w wierze swojej żony, powinien swoją wiarę zakorzenioną w sercu zjednoczyć z wiarą kobiety, którą wybrał, uczynił sobie najbliższą, najukochańszą.

Józef, przyjmując Maryję pod swój dach, przyjmując Ją do siebie, nie rozumiejąc jeszcze całej tej sytuacji, która Ją dotknęła przez Ducha Świętego, szanuje Jej wyłączną przynależność do Pana Boga. A więc Józef nie pojmuje tego małżeństwa tylko jako związek ludzki, ale patrzy na to małżeństwo przede wszystkim w kontekście Bożym.

Św. Józef jest dla nas wzorem pełnienia woli Bożej. Swoim przykładem ukazuje nam, jak odczytywać zamysł Boga nie tylko w chwilach jasnych i jednoznacznych, ale również w sytuacjach trudnych i niepewnych. Do tego potrzebne są chwile ciszy, skupienia oraz zawierzenie Bogu i odwaga w podejmowaniu decyzji i działań zgodnych z wolą Boga.

✕✕Kapłan” domowego kościoła.

Każdy mąż i ojciec powinien odkryć wartość osobistej i wspólnej modlitwy. Ojciec jest dla dzieci przykładem. Postawa ojca wpływa na kształtowanie się w naszych dzieciach obrazu Boga i na ich rozwój duchowy. Św. Józef, trwając w bliskości Boga, oddawał się Jego wszechmocy, a to pozwalało mężnie stawiać czoło wszelkim trudnościom. Jezus przyglądał się temu. Bliskość Jezusa pomagała św. Józefowi prowadzić głębokie życie wewnętrzne, z którego czerpał rozwagę i siłę. Dobrze jest, gdy podczas Eucharystii dzieci mogą stać przy rodzicach, aby zobaczyć szczególnie ojców uczestniczących w liturgii. Ojciec, który się modli, który ujmie w swoją dłoń małą rękę dziecka i prowadzi je do kościoła, ojciec, który rozmawia z dzieckiem o Bogu, jest odzwierciedleniem obrazu Boga Ojca. Jest odtworzeniem postaci św. Józefa.

Modlitwa nadaje życiu nowy kierunek i stanowi o postawie człowieka wobec Boga Ojca, ludzi i świata; uczy miłości do Boga i ludzi. Miłość rodzi się w domu rodzinnym. Dla rodziny ważne są: wspólna modlitwa, wspólne przebywanie i okazywanie wzajemnej miłości i przywiązania. W obecnych czasach należy powrócić do modlitwy rodzinnej. Od wczesnych lat powinniśmy wszczepiać w serca dzieci umiłowanie modlitwy, zwłaszcza rodzinnej. Pamiętajmy, że ojciec jest „kapłanem” domowego kościoła.

✕✕Człowiek pracy.

Odpowiedzialny ojciec jest człowiekiem pracy. Praca stanowi podstawowy wymiar bytowania człowieka na ziemi. Świętej Rodzinie z Nazaretu nie był obcy trud pracy, i to pracy fizycznej, zwyczajnej, często ciężkiej i żmudnej. Św. Józef wkładał w pracę swoje zdolności i całą miłość, jaką żywił do Jezusa i Maryi. Praca przybliżała go do Boga, była hołdem składanym codziennie Bogu. Św. Józef wiedział, że pracując, wypełnia wolę Bożą, dlatego jego pracy towarzyszył klimat milczenia i modlitwy. Żyjąc w ciągłym kontakcie z żywym Bogiem, przypomina, że być dobrym ojcem to dać dowód, że praca solidnie wykonana jest wyrazem miłości ojca do dzieci.

Św. Józef jest dla nas wzorem ojca, który ukazuje dziecku właściwy sens pracy, uczy sumiennego jej wykonywania, w łączności z Bogiem i z tymi, którym trud nasz ma służyć, bo o wartości pracy nie decyduje to, co robimy, ale jak to robimy i jakie motywy nami kierują.

Wspólne działania w rodzinie, obowiązki domowe również uczą dzieci szacunku dla ludzkiej pracy, ofiarności, wspólnoty, wartości podejmowanego trudu. Jako mężowie i ojcowie powinniśmy pamiętać, że poza obowiązkami zawodowymi mamy także obowiązki domowe, dlatego pomimo zmęczenia i znużenia angażujemy się w pomoc żonie i poświęcamy więcej czasu dzieciom.

XX Ojciec troszczący się o wychowanie dziecka.

Niezwykle istotnym aspektem ojcostwa jest troska o wychowanie dziecka. Bycie ojcem to nie tylko spełnianie funkcji biologicznej, ale to długi proces wychowywania i kształtowania charakteru dziecka. Dzisiaj wielu ojców nie bierze odpowiedzialności za rozwój i wychowanie swoich dzieci, uznając, że to obowiązek żony. Przypatrzmy się św. Józefowi. Przyjmuje on pełną odpowiedzialność za Jezusa. Będąc ojcem, nadaje swojemu Synowi imię Jezus, wprowadza Syna w zawód cieśli, spędza z Nim bardzo dużo czasu. Będąc ojcem „milczącym”, nadaje pewnego rodzaju ton Jego duchowości, ton kontemplacji, obecności Boga, która jest uwidoczniła w „milczeniu serca” człowieka. Rodzicielstwo to długi proces dawania dziecku siebie w kontekście wychowania i kształtowania jego charakteru.

Ojcostwo Józefa wyraziło się w tym, że uczynił ze swojego życia służbę, składając całkowity dar z siebie, ze swojego życia, ze swojej pracy. Ewangelia wyraźnie wskazuje, że ta służba ojca i głowy rodziny wypełniana była przez św. Józefa z całą odpowiedzialnością i zaangażowaniem. Widzimy go, jak wiernie i z troską oczekiwał narodzin Dziecka, a potem z miłością Je przyjął; spełnił pierwszy religijny obowiązek, jakim było obrzezanie; nadał imię narodzonemu Dzieciństwu, potwierdzając w świetle prawa swoje ojcostwo, a wypowiadając imię Syna, zapowiedział Jego misję; dopełnił obowiązku ojca, dokonując wykupu pierwotnego Syna w obrzędzie ofiarowania; na wyraźne polecenie Boże stał się on na wygnaniu obrońcą swojej Rodziny - Maryi i Jezusa; powrócił posłusznie do Nazaretu, gdy Bóg wyznaczył mu czas powrotu; z bólem serca szukał dwunastoletniego Jezusa; czuwał w Nazarecie nad Jezusem, który pod Jego opieką „wzrastał w mądrości, w latach i w łasce”. Trud pracy, poświęceń, trosk, wewnętrznych zmagani, wynagradzała św. Józefowi świadomość pełnionej misji i miłość do Tych, dla których się poświęcał.

Św. Józef jako wzór troskliwego ojca przypomina, że ojcowie nie tylko mają obowiązek zapewnić byt materialny dziecku, ale przede wszystkim czuć odpowiedzialność za wychowanie. Dzisiejszy ojciec nie powinien rzucać wychowania dziecka tylko i wyłącznie na barki matki czy nauczycieli i wychowawców, ale powinien wprowadzać dziecko w obowiązki i powinności, zaprawiać je do konsekwencji, do wierności zasadom i prawu Bożemu, uczyć praw rządzących światem i sumieniem. Społeczność ludzka potrzebuje ojców sprawujących swoje funkcje w rodzinie na wzór św. Józefa. Potrzebuje ojców, którzy wzorując się na św. Józefie, siłą, odwagą i stanowczością będą bronić rodziny przed zagrożeniem z zewnątrz (zgorszeniem, deprawacją) - podobnie jak św. Józef bronił Jezusa przed Herodem.

W adhortacji „Redemptoris Custos” Ojciec Święty napisał, że św. Józef przekształcił swe ludzkie powołanie do rodzinnej miłości w ponadludzką ofiarę z siebie. Kto dziś rozumie te słowa? Niewielu mężczyzn tak pojmuje swoje powołanie do bycia mężem i ojcem. Współcześnie przeżywamy kryzys ojcostwa. Dzisiaj dobry, wspaniałomyślny, cudowny ojciec to prawdziwy skarb. Dlaczego tak jest? Może to jakiś znak czasu. Może Bóg chce nam przez to powiedzieć, żebyśmy wzięli się wreszcie za siebie i poczuwali się do odpowiedzialności za drugiego człowieka, żebyśmy potrafili składać ofiarę z siebie żonie i dzieciom.

Chrystus żył w bliskości swej Matki i rozwijał się w cieniu swego ojca, św. Józefa. To on, Józef, odzwierciedlał Jezusowi Boga Ojca, był twarzą Boga Ojca dla swego Syna Jezusa we wszystkim; przez swoją zawsze bliską obecność, przez swoją męską siłę i sprawność, i przez to, że był oparciem dla Maryi, swej małżonki. To Józef chronił skutecznie swoje Dziecko przed zagrożeniem Heroda. Józef to mężczyzna religijnie bardzo wrażliwy, to ojciec posłuszny Bogu. Św. Józef jest wzorem mężczyzny i ojca poprzez realizowanie swej życiowej misji w pełny sposób. Tym samym wzywa współczesnych ojców, by pełni poświęcenia i miłości pomagali swoim dzieciom w

przeżywaniu różnorodnych rozterek i rozdarć wewnętrznych. Każdy ojciec winien mieć na uwadze, że nikt ani nic nie jest w stanie go zastąpić.

Źródło:

[https://www.niedziela.pl/artukul/104876/nd/Sw-Jozef-wzorem-](https://www.niedziela.pl/artukul/104876/nd/Sw-Jozef-wzorem-ojca?utm_source=niezbednikKatolika&utm_medium=PanelDzienDesktop&utm_campaign=PanelDzienDesktop)

[ojca?utm_source=niezbednikKatolika&utm_medium=PanelDzienDesktop&utm_campaign=PanelDzienDesktop](https://www.niedziela.pl/artukul/104876/nd/Sw-Jozef-wzorem-ojca?utm_source=niezbednikKatolika&utm_medium=PanelDzienDesktop&utm_campaign=PanelDzienDesktop)

<https://bialyorzel24.com/kim-był-sw-jozef-2/>